

det ikke er Fideicommissbesidderne, men Fideicommisset, som er Eier; men det er kun Eierren, som kan udstede et fuldstændigt og fuldgyldigt Skjode, og det synes derfor at være fuldkommen i sin Orden, at Skjodet ikke kan thinglæses blot efter at være underskrevet af Fideicommissbesidderen, naar det ikke tillige er paategnet paa Fideicommissets Begne. Hvad de til disse Paragrapher stillede Ændringsforslag angaaer, har Udvalget ikke troet at kunne gaae ind paa noget af disse Forslag. Hvad for det Første det under Nr. 4 stillede Forslag angaaer, som gaaer ud paa, at der ved Opjørelsen af Indtægterne af Godset skulde fradrages Administrationsomkostningerne, saa troer jeg, at der herimod kunde reises flere vægtige Indvendinger. Jeg skal dog for Diebliffet blot indskrænke mig til denne ene, at jeg troer, at der ligger en mindre rigtig Tanke til Grund for det hele Forslag, den Tanke nemlig, at Administrationsomkostningerne aldeles skulde bortfalde, fordi Godset bliver solgt. Ikke at tale om, at dette ialtsald ikke vil gjælde, hvor kun en Deel af Godset sælges, saa gjælder det ikke engang, hvor hele Godset er afhændet; thi, istedetfor Godset træder en Capital, og ogsaa dens Bestyrelse, i Særdeleshed naar den udsættes i mange mindre Summer, vil let kunne medføre ingenlunde ubetydelige Administrationsomkostninger. Disse Administrationsomkostninger er der endogsaa af et æret Medlem tillagt en saadan Betydning, at han har stillet et særligt Forslag til § 5, nemlig det under Nr. 15 anførte, i det Niemed at forskaaene Lehn-Besidderen for den deraf flydende Byrde. Fremdeles er der af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te District (J. N. Hansen) stillet 2 Ændringsforslag til disse 2 Paragrapher, — Forslagene under Nr. 6 og Nr. 10 falde nemlig sammen, — som gaae ud paa, at tilveiebringe en større Sikkerhed for Successorerne til Fideicommisset, eller at sørge noget mere for disses Interesse, end der formenes at være gjort i Lovforslaget. Det ene af disse Forslag gaaer ud paa at faae igjen indført den Indretning med Curatores Fideicommissi, som i Lovforslaget er bleven forladt. Det er jo bekjendt, at det hele Lovforslag væsentlig har sin Oprindelse netop

derfra, at man har fundet, at denne Indretning var altfor trykkende, altfor ubehagelig for Lehnbesidderne; man har villet undgaae denne Indretning, og har istedet derfor valgt at træffe de Bestemmelse, som indeholdes i § 2. Udvalget, som har villet fastholde Forslagets Grundtanke i det Hele, har som Folge deraf ikke kunnet vende tilbage til at anbefale Ændringen af saadanne Curatores. Hvad dernæst det andet Ændringsforslag angaaer, som gaaer ud paa, at Planen, der skal indsendes i Kraft af § 2, kun skal være i 10 Aar, da er det jo unægteligt, at dette kan være af Interesse for Lehnsuccessorerne i det Tilfælde, at Indtægterne af Godset i den kommende Tid skulde stige betydeligt, og Udvalget kan heller ikke nægte, at der fra en vis Side kunde tale en heel Deel for dette Forslag; men det maa jo paa den anden Side erindres, at, ligesom det kan være til Fordeel for Lehnsuccessorerne, saaledes kan det paa den anden Side let blive til Skade for Fæsterne, hvis Interesse det er imod, at Minimum af Kjøbesummen bliver forhøiet. Iøvrigt er der navnlig een Betragtning, som har gjort, at Udvalget har troet, at der ikke vilde være Anledning til at gaae ind paa dette Forslag, og det er den, at Udvalget, ifølge dets Betragtning af dette Lovforslags Forhold til Grundlovens § 98, ikke har kunnet Andet end gaae ud fra den Forudsætning, at det maatte ansees som meget lidet rimeligt, ja som heelt usandsynligt, at den nærværende reent midlertidige Lov skulde bestaae i 10 Aar, og derfor har man troet, at det vilde være en altfor stor Forudsætnings, om man her i Loven vilde træffe en Bestemmelse for et Tilfælde, som man saaledes maa ansee for usandsynligt. Til disse korte Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.

Naben: Ved denne § 2 har jeg kun meget faa Bemærkninger at gjøre. Der er anført, at ved de Forhandlinger, som skulle foregaae, der skal alene Ministeriet og vedkommende Fideicommissbesidder eller Lehnbesidder — før at bruge et kortere Udtryk — være Parter; men dette Udtryk er aldeles ikke adæquat. Den Myndighed, som her tilstedes Justitsministeren, er ikke en Parts Myndighed, det er meget mere en controllerende Myndighed; det